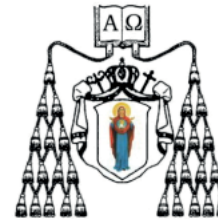

Слово життя Рим. 7,18-20

«Знаю бо, що не живе в мені, тобто в моїм тілі, добро: бажання бо добро творити є в мені, а добро виконати, то – ні; бо не роблю добра, що його хочу, але чиню зло, якого не хочу. Коли ж я роблю те, чого не хочу, то тоді вже не я його виконую, але гріх, що живе в мені»

Боже слово вказує на те, що в мені є зло, яке перемагає добро, якого я хочу, і так маніпулює мною, що я врешті виконую зло, якого не хочу. Зло – це плід первородного гріха, духовної отрути, яка внесла дисгармонію і смерть. Вона діє в нас, і якщо ми піддамося злу, то воно підготує для нас найгірше – вічну смерть. Це певна несправедливість, форма насильства, маніпуляції і рабства, хоча й ми не хочемо в цьому зізнатись. Бачимо, що плодом цього зла є всі злочини, вбивства, збочення, війни і геноцид народів. Зло і гріх в нас – це дійсно таємниця, яку не розуміємо повністю розумом, тільки Боже світло може відкрити нам це таїнство беззаконня. Але наше завдання – не копіюватись у гріху, але потрібно остерігатись його! Найважливіше – знати, що з ним маємо робити. В цьому полягає справжня мудрість. Свої гріхи ми повинні віддавати до Божого світла, під хрест. А корінь зла, тобто «стара людина», була розп'ята з Христом, і цю правду треба вірою знову і знову актуалізувати. Вірш 24 каже: *«Нещаслива я людина! Хто мене визволить від тіла тієї смерті?»* Визволення є в Христі Ісусі! Залишається вже тільки дякувати Богу.

Те, як діє гріх – це несправедливість, але тут є й інша несправедливість, яка є для нас порятунком. Ісус помер за нас на хресті і визволив нас з гріха. Згідно справедливості, ми не маємо права на спасіння. Це є той найбільший дар. І саме для того, щоб ми все більше і більше пізнавали Христа, треба, щоб ми все більше і більше віддавали Йому свої гріхи – щоб не залишали їх собі і не дозволили їм розбуяти. Ми завжди повинні каятись відразу, навіть після малого гріха, який вчинимо думкою, словом чи ділом. Ми повинні відразу зупинитись і розбудити жаль. Треба усвідомити: *«Що було б, якби я в цей момент помер? Де була б моя душа?»* Тому ми завжди повинні бути готові, адже не знаємо ні дня, ні години. Наше життя – поле бою, ми боремося за спасіння своєї душі і за спасіння інших. Важливо знати, що власними силами не переможемо гріх, тому вже наперед потрібно просити: *«Не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого»,* – як нас навчив сам Господь в молитві *«Отче наш»*.

Візантійський Вселенський Патріархат

Контактна e-mail адреса: byzcatpatriarchate@gmail.com

<http://vkpatriarhat.org/>

«Господь є Бог! Господь є Бог!» (1Цар. 18,39)

СЛОВО ЖИТТЯ від 28.7. до 11.8.2019 – Рим. 3,14-19: «Уста у них прокльонів повні і гіркоти. Щоб проливати кров, швидкі їхні ноги. На їхніх дорогах злидні і руїна. Вони не відають дороги миру. Немає Божого остраху у них перед очима» Ми ж знаємо, що все, що Закон говорить, тим, які під Законом, говорить, щоб усякі уста замкнулись і щоб увесь світ визнав себе винним перед Богом»

від 11.8. до 25.8.2019 – Рим. 7,18-20: «Знаю бо, що не живе в мені, тобто в моїм тілі, добро: бажання бо добро творити є в мені, а добро виконати, то – ні; бо не роблю добра, що його хочу, але чиню зло, якого не хочу. Коли ж я роблю те, чого не хочу, то тоді вже не я його виконую, але гріх, що живе в мені»

Листи з УА 8/2019

Слово Патріарха Іллі на свято пророка Іллі

Пророк Ілля діяв у часи царювання ідолопоклонницького царя Ахава. Святе Письмо свідчить про Ахава: *«Він чинив зло в очах Господніх гірш від усіх, що були перед ним. Не досить було йому того, що ходив у гріхах Єровоама, сина Навата! Він узяв за себе Єзавель, дочку Етбаала, царя сидонського, і заходився служити Ваалові й поклонятись йому. Він поставив Ваалові жертовник у Вааловому храмі, що збудував у Самарії. Зробив Ахав і Ашеру; додав багато й інших учинків, таких, що довів Господа, Бога Ізраїля, до гніву більш від усіх ізраїльських царів, що були перед ним»* (I Цар. 16,30-33).

Ім'я Ілля означає «Господь є Бог». І можна сказати, що це якраз було програмою і змістом життя цього пророка. Його ревність за вірність Господу вела його до багатьох великих духовних сутичок з ідолопоклонством. Найвідомішою є боротьба на Кармелі, де він сам в ім'я Господнє боровся проти 450 пророків Ваала і 400 пророків Ашери. І вони, і пророк Ілля повинні були підготувати жертву, але не запалювати під нею вогонь. І пророк Ілля додав: *«Бог, який відповість вогнем, той є Богом»* (I Цар. 18,24). Він прагнув, щоб народ не кульгав на два боки, щоб не поклонявся іншим богам і щоб вшановував як Бога тільки Господа. Тому він просив Бога: *«Господи, Боже Авраама, Ісаака та Ізраїля! Покажи сьогодні, що Ти – Бог в Ізраїлі, що я – Твій слуга, і що я вчинив це все за Твоїм велінням. Почуй мене, Господи, почуй мене, щоб цей народ зрозумів, що Ти, Господи, Бог, і що Ти повертаєш їхні серця»* (I Цар. 18,36-37). Бог вислухав Свого вірного слугу: Господній вогонь зійшов на його цілопальну жертву і поглинув її. Коли всі люди побачили це, то припали обличчям до землі і закричали: *«Тільки Господь є Бог! Тільки Господь є Бог!»* Тоді Ілля повбивав усіх пророків Ваала. Але після цієї перемоги настало переслідування з боку Єзавелі. У Святому Письмі читаємо: *«Ахав оповів Єзавелі все, що зробив Ілля та як він повбивав мечем усіх пророків. Тоді послала Єзавель до Іллі послання сказати: „Нехай же й мені те боги заподіють та ще причинять, коли я завтра о цій добі не зроблю з твоїм життям те, що ти зробив із життям кожного з них”. Злякався Ілля, встав та й пішов звідти, щоб рятувати своє життя»* (I Цар. 19,1-3).

Єзавель хотіла помститися Іллі, тому він втікає від неї. Він не думає: *«Я ж помазаний Богом. Коли Бог зробив таке чудо на Кармелі, то Він може легко знищити і чаклунку Єзавель»*. В цьому випадку Бог не робить чуда, і пророк Ілля втікає. По дорозі його огорнув смуток, він

Слово життя Рим. 3,14-19

*«„Уста у них прокльонів повні і гіркоти. Щоб проливати кров, швидкі їхні ноги. На їхніх дорогах злидні і руїна. Вони не відають дороги миру. Немає Божого остраху у них перед очима”
Ми ж знаємо, що все, що Закон говорить, тим, які під Законом, говорить, щоб усякі уста замкнулись і щоб увесь світ визнав себе винним перед Богом»*

В 3-ій главі послання до Римлян апостол говорить про те, що всі винні перед Богом. Апостол запитує: *«В чому вищість юдея? Або яка користь з обрізання? Велика з кожного погляду: їм бо, насамперед, були довірені пророцтва Божі»*. В 9-му вірші він запитує: *«То що ж? Маємо перевагу? Зовсім ні! Бо ж ми перед тим обвинуватили юдеїв і греків, що вони всі під гріхом, як написано: „Немає справедливого, ані одного! Немає тямущого, немає, хто шукав би Бога. Усі з дороги збилися, зробилися нікчемні! Немає, хто добро творив би, ані одного! Їхнє горло – гріб відкритий, до обману язик їхній схильний, отрута гадюча у них під губами”»*. А потім слідує вірші 14-19, які будемо повторювати два тижні: *«„Уста у них прокльонів повні і гіркоти. Щоб проливати кров, швидкі їхні ноги. На їхніх дорогах злидні і руїна. Вони не відають дороги миру. Немає Божого остраху у них перед очима”*. Ми ж знаємо, що все, що Закон говорить, тим, які під Законом, говорить, щоб усякі уста замкнулись і щоб увесь світ визнав себе винним перед Богом».

Ці слова стосуються кожної людини, як юдея, так і поганина, бо наголошується, що немає справедливого, ані одного. У вірші 19 сказано, що увесь світ виявився винний перед Богом через Закон. Тоді у вірші 20 написано: *«Бо ніхто не оправдається перед Ним ділами Закону: Законом бо гріх пізнається»*.

У всьому цьому уривку підкреслюється правда, що всі згрішили, весь світ виявився винний перед Богом. У 10-18 віршах описується «стара людина» і її зла діяльність. Але ми знаємо, що Ісус прийшов, щоб взяти на Себе всі гріхи, які виходять з отруйного кореня в нас, який Святе Письмо називає «стара людина».

Внутрішнє очищення у спільноті

Питання: Що безпосередньо пов'язане з живою молитвою в спільноті?

Відповідь: Коли люди хочуть жити в спільноті інтенсивним молитовним життям, вони не рахуються з тим, що настане глибоке **очищення** у взаємних стосунках.

Питання: Як реалізувати Ісусове слово про скалку і колоду в оці?

Відповідь: Людина звикла вирішувати речі тільки горизонтально, а з Богом не рахується. Вона переконана, що не має жодної колоди. Аж в конкретному випадку, коли захоче очищувати іншого, відкривається суть. Ісус каже сьогодні і тобі: «Лицеміре, спочатку вийми колоду зі свого ока, і аж тоді прозрієш». Але умовою цього є правдиве покаяння і щира молитва. Святий Дух дасть тобі світло і ти пізнаєш, що колодою є твоє сильне ігнорування Бога у твоєму щоденному житті. Тільки тоді, коли через покаяння виймеш свою колоду ігнорування Бога, можеш вийняти і скалку в брата.

Питання: Що каже Ісус про взаємне примирення?

Відповідь: Ісус каже: *«Якщо твій брат має щось на тебе, то піди і перше помирись зі своїм братом.»*

Брат явно винний, і з його боку є навіть напруження. А все ж Ісус каже: *«Ти йди перший!»* Тому, насамперед, мусиш на молитві просити світла, щоб знати, як розпочати від себе. Метою є примирення і єдність у Христі з братом, щоб ви могли продовжувати разом працювати над Божою справою і мали єдність в молитві. Якщо зробиш цей перший крок, то дух, який тримав брата, відійде. Також ти отримаєш світло і ласку для глибшого очищення своєї душі.

Висновок: Про перших християн написано: «Вони перебували в братній спільноті, на молитвах, на ламанні хліба і в апостольському вченні». Вони не перебували в єретичному вченні, як сучасний Ватикан з псевдопапою. Перший папа, святий Петро, був розп'ятий у Ватикані за Христа і Євангеліє. А Бергольйо розп'яв Христа і папство.

+ Ілля

Патріарх Візантійського Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

22.07.2019

бажав померти і сказав: *«Буде з мене! Тепер, Господи, візьми мою душу, бо я не ліпший від моїх батьків»* (І Цар. 19,4). Але Господь підкріпив його через Свого ангела і Ілля знов у послусі Богу йшов сорок днів і сорок ночей аж до Божої гори Хорив. Це гора, на якій Мойсей отримав Десять Заповідей. Там він зайшов до печери і переночував. Тоді надійшло до нього слово Господнє. Бог запитав: *«Чого ти тут, Ілле?»* Пророк міг би сказати: *«Чому мене питаєш? Адже Ти сам привів мене сюди. Я не збирався сюди йти, я хотів померти. Але Ти послав ангела і тому я прийшов. Що тепер бажаєш, Господи?»* Але Ілля поскаржився: *«Я палаю горливістю за Господа, Бога сил, бо сини Ізраїля покинули завіт Твій, жертovníки Твої поруїнували й пророків Твоїх вістрями повбивали. Зоставсь я один, та вони намагаються й мене звести зі світу»*. Бог відповів Іллі: *«Вийди, встань на горі перед Господом»*. І ось прийшов Господь. *«Великий, потужний вітер, що розривав гори й трощив скелі, йшов перед Господом; та не у вітрі Господь! Після вітру стався землетрус, та й не у землетрусі Господь! По землетрусі – вогонь, та й не у вогні Господь! Після вогню – тихесенький, лагідний вітрець. Скоро Ілля його вчув, то затулив обличчя плащем, вийшов і став при вході в печеру»*.

Вітер, що розриває гори і трощить скелі, землетрус, вогонь... І аж після цього – тихий, лагідний голос. Перед приходом Господа відбувається очищення, і аж тоді лунає тихий голос, який вносить життя. Спершу руйнується все, що походить від Божого ворога, а потім приходять Господь.

На скаргу Іллі Бог відповідає: *«Повернися!»* – і наказує йому збити три речі: помазати Хазаела царем над Арамом, помазати Єгу царем над Ізраїлем, і Єлисея – пророком замість себе.

Отже, Ілля повертається в послусі вірі... Іноді Бог використовує людину для великої справи, але це пов'язане з хрестом: до того або після того. А вкінці може настати і мученицька смерть. З цим необхідно рахуватися. У житті святих Бог робив чуда: наприклад, коли їх мучили, ніщо їм не шкодило – але вкінці їм все-таки відтинали голову. Все одно вони колись померли б природною смертю, а так за одну мить увійшли до вічної слави.

Як тільки Ілля повернувся з Хориву, то відразу ж помазав замість себе пророка Єлисея. Наступні два завдання він вже не виконав особисто, але доручив їх своєму учневі, який здійснив їх у відповідний Божий час: помазав Хазаела царем над Арамом, а Єгу – царем над Ізраїлем. Хазаел став зряддям Божого гніву, а Єгу подбав про винищення роду

Ахава (який провинився проти Господа ідолопоклонством), а також подбав про знищення культу Ваала в Ізраїлі. Це сталося по-іншому, ніж можна було б очікувати – але це сталося. Бог має тисячі способів, як врятувати народ – і наш народ. Але Єгу не знищив золотих тельців, які були в Бетелі та Дані, тому не вистояв перед Господом як цар, а його нащадки сиділи на престолі Ізраїля тільки до четвертого покоління.

Але повернімося до Ахазії, сина Ахава. Після смерті батька він також відпав від Господа. Що говорить про нього Святе Письмо? *«Він чинив те, що Господеві не довподобило, і ходив дорогою батька свого й дорогою матері своєї, і дорогою Єровоама, сина Навата, що ввів Ізраїля у гріх. Він служив Ваалові, падав перед ним ниць і доводив до гніву Господа, Бога Ізраїля, цілком так само, як чинив його батько»* (I Цар. 22,53-54).

Коли ж він упав через поруччя у своїй верхній світлиці в Самарії і занедужав, то послав послів запитати Ваал-Зевува, екронського бога, чи вийде живим з цієї хвороби. Коли послі були в дорозі, то зустрілися з пророком Іллею, який відіслав їх назад з посланням від Господа, що цар не підніметься з ліжка, на якому лежить, і мусить померти, бо він не звернувся до Бога, але до демона. Пророк тільки сказав правду, а все-таки розгніваний цар послав півсотні воїнів з півсотником, щоб вбити його. Але за словом Божого мужа з неба зійшов вогонь і спалив воїнів. Отож, ніякого фальшивого милосердя: тут відбувалася боротьба з ідолопоклонниками і з духом, який є за ними.

Вдруге сталося те ж саме. І аж втретє, коли воїни прийшли в покорі, Ілля, за словом ангела, який говорив до нього, мав зійти вниз і стати перед царем. Знову ж таки, не з власної волі, але за Божим словом. Це не означає, що він чув голос. Можливо, прийшла сильна думка і він знав: *«Це від Бога. Це говорить Бог»*.

Потім він повторив Божий вирок над царем за те, що той послав питати в Екрон через вішунські практики: *«„За те, що ти послав послів питати Ваал-Зевува, екронського бога, – наче б в Ізраїлі не було Бога, щоб про те питати, – тому не встанеш з ліжка, на яке ліг; ти мусиш умерти”... І вмер він за Господнім словом, що промовив Ілля»* (II Цар. 1,1-17). Покарання прийшло, хоча посланці Ахазії не дійшли до Екрону: достатньо було жесту царя...

Пророк Ілля двічі на Боже слово прикликав вогонь, але втретє Бог сказав йому: *«Стоп!»* Часто щось подібне трапляється і в нашому житті. Коли Господь скаже тобі зробити якусь малу річ, то не турбуйся, що буде далі. Тепер зроби те, що хоче Бог. Потім Бог дасть тобі інше за-

і смерті. В Інтернеті є навіть вказівки, як здійснити самогубство, і багато молодих людей та дітей вже поплатилися за це своїм життям.

5) Шкідливість неопоганства

Висмій пропаганду поганства і сект. Тут не йдеться про правдиву духовність, але про демонську. Ми служимо правдивому Богу, а не дияволу, і ми не мусимо боятися навіть смерті! Навпаки, за Христа і спасіння душ ми готові пожертвувати навіть своїм життям як мученики.

6) Христос – наша дорога

Дорога наслідування Христа – це для нас найбільша честь! Покажи, що вона відкриває нову і нову перспективу в пізнанні Христа. Якщо ми вистоїмо в боротьбі, нас чекає вінець вічної слави!

7) Правдива місія

Духовна боротьба також включає в себе місію або порятунок душ з сітей диявола. Це є справжня рятівна діяльність. Врятувати людину або декілька людей від смерті – це героїзм. Але рятувати їх від вічної смерті – це надзвичайний героїзм! І за це після життєвої боротьби чекає надзвичайна нагорода.

Питання: Звідки черпаємо силу до духовної битви за спасіння?

Відповідь: Силу до духовної боротьби ми черпаємо від Ісуса, а саме – з внутрішньої молитви, через дотримання Його заповідей, читання Святого Письма і Життя святих та з підбадьорень у спільноті. Сам Ісус є в нас, Він дає нам силу і оберігає нас. Він ніколи не залишить нас: ні в житті, ні в смерті.

Питання: Ми слабкі, і навіть якщо вирішимо боротися, падаємо. Що робити?

Відповідь: Хочу підкреслити важливість негайного покаяння, відразу, навіть після малого упадку. Покаяння відновлює силу, дає світло і захищає від великих падінь. Не відвертай свого погляду від мети, ти борешся за найважливіше, що тут, на землі, існує – за спасіння своєї душі! А одночасно ти борешся за спасіння багатьох інших. Це справжній порятунок і найбільший героїзм.

Питання: Як формувати наступних провідників для молодіжної спільноти?

Відповідь: Кожен провідник спільноти, чи то хлопців, чи дівчат, мав би підібрати декілька молодших осіб, які мають природну схильність бути провідниками, щоб поступово вони формували спільноту з молодших хлопців чи дівчат.

тя. Самозречення не є метою, але необхідним засобом для досягнення мети, якою є наше вічне щастя. Ми зрікаємося тих речей, які нам шкодять і відводять від нашої мети. Самозречення є частиною смислової боротьби і справжнього героїзму. Найважча боротьба – це боротьба з собою, а тому і перемога найславніша.

2) Чиста любов

Поясни молодим людям, що таке справжня любов, яка пов'язана з безкорисною жертвою. Вона не має нічого спільного з моральною нечистотою, егоїзмом і гедонізмом. Чиста юність – це найкраща підготовка до щасливого подружжя, а тим більше до священничого чи монашого життя. Чиста юність – це надзвичайний героїзм, і навіть безкровне мучеництво.

3) Засудження масових маніпуляцій

Правдиво висмій і засуди зло та брехню, які масово маніпулюють молоддю і поневолюють її.

Засуди наркотики, які роблять людину нездатною калікою і паразитом.

Вкажи на обман азартних ігор, які вкрадуть у людини все майно і поневолять її.

Відкрий молодим людям, що демонічним коренем рок-музики є сатанізм вуду. Декадентська музика пов'язана з трансом, цинізмом, наркотиками, моральними збоченнями, викликанням демонів і промиванням мізків. Йдеться про сучасне рабство. Скажіть усьому світу: Ми хочемо бути вільними, а не рабами! Свободу дасть нам Христос, а не декадентська сатанинська музика.

Назви справжнім ім'ям сексуальні збочення і вкажи на їх отруйні плоди – смертельний СНІД, алкоголізм, наркоманію, одержимість нечистими демонами і самогубну евтаназію. Перестерігай перед трагічним кінцем зруйнованого життя!

4) Відношення до Інтернету

Надихни молодь до надзвичайного героїзму у самоконтролі та дисципліні щодо Інтернету та соціальних мереж. Багато людей стали їх рабами.

Дай молоді здорову засаду, щоб використовували Інтернет лише настільки, наскільки це необхідно і корисно. Інтернет – небезпечна зброя для самознищення. Молодь, яку ніхто не перестерігав, відкривається порнографії, вказівкам до сатанізму, окультизму, різним формам і практикам віщування, магії та спиритизму, за якими стоїть дух брехні

вдання – в новій ситуації виконати конкретну річ. Але людина любить стереотипи і їй не хочеться щоразу шукати Божу волю. Тому програє, а потім ще й бунтується проти Бога. Отож потрібно ходити у вірі, не боятися невизначеності і не бажати наперед знати весь Божий план.

Скільки християн не шукає Божої волі, але ходить до різних віщунів і екстрасенсів та забуває, що згідно з Божим словом у Старому Завіті існувала смертна кара не тільки для віщуна, але й для замовника, який вдавався до його послуг, хоча б це був і сам правитель! У Святому Письмі читаємо: *«Хто звернеться до заклиначів мерців і знахурів, щоб слідом за ними блудувати (духовно), Я звернуся проти нього й викоріню його з-поміж його люду»* (Лев. 20,6).

Історія Ізраїлю розвивалася навколо цієї Першої, найголовнішої Заповіді. Але дух ідолопоклонства був настільки сильним, що навіть великі пророки, такі як Ілля та Єлісей, не могли його усунути. Вони робили надзвичайно великі чуда, обоє воскресили мертвих хлопців, та й мертвий чоловік, який був кинутий у гріб Єлісея, також воскрес. Але все ж їм не вдалося усунути корінь ідолопоклонства. Воно дуже глибоко закоренилось.

Часто пророки Старого Завіту ідолопоклонство порівнювали з перелюбом. Коли народ схилився до ідолопоклонства, сила якого криється в магії, віщуванні і спиритизмі (див. Втор. 18,9-14), то приходили війни, полон, хвороби... Якщо ж народ каявся за ці гріхи, то Бог чудесним способом втручався.

Мета і сенс нашого життя – аж до кінця залишитися вірними на Дорозі, якою є Христос. Він також є Правда і Життя. Витриваймо, підбадьорюймо одні одних, щоб ми вистояли до кінця, а потім прийняли вінець вічної слави, який Бог приготував нам. Нехай же і ми – як пророк Ілля, взятий у небо на вогненній колісниці – зійдемо у вогні Божого Духа в обійми Небесного Отця!

Духовні поради

Дай Богу десятину часу!

Ісус каже: *«А Утішитель, Святий Дух, якого Отець в ім'я Моє зішле, той навчить вас усього і все вам нагадає, що Я сказав вам»* (Ів. 14,26). Отож, *навчит ь і нагадає*. Часто скажемо після того, як програємо в якійсь ситуації: *«Якби ж то я про це згадав! Якби ж то хтось мені це нагадав!»* Так, добра порада дорожча від золота. Але її не було... Чому?

Бо Святий Дух для мене – це хтось, з ким я не маю нічого спільного, бо не рахуюся з Ним. А тому такий результат. Потрібно присвячувати час молитві і так відкриватися Святому Духу. Сьогодні люди кажуть, що не мають ні на що часу, однак знаходять час на бізнес, на перегляд Інтернету, на мас-медіа, на пошук всіляких можливих інформацій, але не мають часу на Бога і на свою душу. Якщо сьогодні сказати людям про принцип, що потрібно віддати Богу десятину часу дня, тобто присвячувати Богу дві з половиною години щодня (що сьогодні дійсно актуально), то багато хто скаже: «Це безумство, фанатизм, фундаменталізм...». Добре, випробуйте це один рік, а потім будете говорити інакше. «Але я не маю часу, мушу займатися бізнесом!». Якщо будеш молитися годину сам, а також ввечері молитимешся зі своєю сім'єю Святу годину, Бог збереже твою сім'ю і твоїх дітей. Якщо сам будеш одну годину спілкуватися з Богом в особистій молитві, згідно слів Ісуса: *«Не могли хоча б одну годину чути і зі Мною?»*, – то чи ти політик, чи бізнесмен, чи науковець – ким би ти не був – отримаєш досвід, що в молитві Святий Дух розкриватиме тобі і питання, які стосуються твого особистого життя і твоєї праці. Тоді Бог дасть тобі справжнє благословення. Але ми повинні давати Господу десятину – десятину часу. Бог хоче твій час, хоче, щоб ти знайшов час для Нього і для своєї душі. Колиш прийде смерть. Коли? Не знаєш. Але знаєш, що прийде. Це найбільша певність. А що потім? Для чого вся твоя діяльність? Тоді пізнаєш, що це була марнота, що ти втратив час і гонився за вітром, в той час як міг збирати скарби для вічності, де злодії не вкрадуть, ані іржа не знищить. Однак ти кажеш: «Але ж я маю свій розум, я не фанатик». Ти є фанатик; і ти є безумний, як каже Ісус: *«Безумний, кому діст анет ься т е, що т и назбирав?»*. Це було суворе слово з Євангелії, сказане Ісусом багатому чоловікові, якому т.зв. уродилося, який мав т.зв. благословення, але не пам'ятав про свою душу. Але якщо знайдеш час на Бога, на внутрішню молитву, то Святий Дух буде вводити тебе до глибин Божих правд і пізнаватимеш, що в твоєму житті має справжню вартість – вартість для вічності.

Не будьмо безумними! Будьмо мудрими!

Святий Дух вказує на корінь зла в нас, а водночас вказує на те, яку велику гідність дає нам Бог, якщо приймаємо нову Божу програму. Але спершу потрібно навернутися, прийняти Ісуса за свого особистого Спасителя. Це означає, що спочатку людина повинна самокритично признати свої гріхи, щоб бути у смиренні перед Богом. А тоді людина усвідомлює, що потребує Спасителя. А якщо не признає гріха, то є сліпою,

Тайни Сповіді. Також протягом кожного тижня один вечір мають зустріч чоловіки, а жінки мають також свою зустріч.

Питання: Що на завершення?

Відповідь: Такий порядок християнського життя є копією життя Церкви в Єрусалимі. Після прийняття Святого Духа вони перебували на молитві, в апостольському вченні, в братній спільноті та на ламанні хліба (Ді. 2,42). Тому вони були одним серцем і однією душею.

+ Ілля

Патріарх Візантійського Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

20.07.2019

Ортопраксія проти «Амазонії» – 2 частина

Вже добре відомо, що Instrumentum Laboris (робочий документ) Синоду про Амазонію – це навмисна ліквідація християнства. У ЗМІ авторитетні особи назвали його ерессю, апостазією і безумством! Прийшов час, щоб кожен священник і єпископ перестав в Літургії згадувати ім'я еретика і робив все для його усунення з папського уряду, який він займає незаконно. Ще рік тому архієпископ К.М. Вігано закликав до відставки Бергольйо.

Минулого разу ми говорили про братню спільноту. Молодь не врятує заклики Бергольйо до хаосу, але її врятує тільки Христос. Крім сімейного середовища, необхідно, щоб підростаючі діти мали християнські спільноти. У перехідному віці їм більше імпонує авторитет на два-три роки старшого хлопця чи дівчини у спільноті, які вміють їх надихнути і мотивувати. Сам провідник спільноти має мати духа правдивого покаяння і дух молитви.

Сім мотиваційних думок для провідників спільнот:

1) Правдивий ідеал

Ти, як провідник спільноти, надихни молодь до справжнього ідеалу і сенсу життя. Наша мета не полягає в тому, щоб ми їли, пили, т.зв. насолоджувалися світом, а потім померли, як тварини. Мета нашого життя – здобути вічне життя. Воно є тільки в Ісусі Христі! В Ньому ми вже тут, на землі, маємо справжнє щастя, а після смерті вічне жит-

з 20:00 до 21:00. Її бажано молитися в сімейному колі, по можливості, зі співом, читанням Святого Письма або Життя святих. Другу годину кожен молиться особисто. Півгодини молитви займуть молитовні зупинки: після пробудження і протягом дня о 9:00, 12:00, 15:00, 18:00, 21:00 і перед сном (<http://vkpatriarhat.org/?p=12342>).

Питання: Чи потрібно об'єднуватися в молитві?

Відповідь: Так, сьогодні потрібно створити молитовні сторожі безперервної молитви. Молитовних груп є 4, і щоб кожна група зайняла всі години дня, вона складається з 24-х молільників. Безперервний молитовний ланцюжок становлять разом 96 осіб (24×4). Кожен член має свою сторожу – кожного четвертого тижня. Годину своєї особистої молитви цього тижня кожен молиться в рамках молитовної сторожі.

Питання: Як найкраще святкувати День Господній – неділю?

Відповідь: У суботу ввечері після 21-ї години сім'я одну годину молиться вдома правду про Христове воскресіння (див. <http://vkpatriarhat.org/?p=7235>)

В неділю зранку від 5:00 до 7:00 відбуваються молитви та спів, пов'язані з Христовим воскресінням (<http://vkpatriarhat.org/?p=7247>, <http://vkpatriarhat.org/?p=7250>).

З 8:00 до 9:00 проходять молитви, що стосуються Святого Духа (<http://vkpatriarhat.org/?p=7254>).

Тоді є Свята Літургія.

Після обіду з 16:00 до 18:00 – братня спільнота.

З 20:00 до 21:00 сім'я вже вдома молиться правди, пов'язані з Христовим воскресінням (<http://vkpatriarhat.org/?p=7256>)

Питання: Що необхідно, крім молитви і святкування неділі?

Відповідь: Крім цього необхідна братня спільнота – койнонія (Ді. 2,42). Апостоли і перші християни створювали братні спільноти. Це є зразком для живої Церкви і сьогодні.

Братні молитовні спільноти – це живі клітини Церкви. Християнські сім'ї, щоб вистояти під тиском світу і гріха, повинні черпати силу в таких спільнотах.

З досвіду постала така практика: молитовні вихідні раз на місяць для жінок в монастирі сестер, де є чіткий порядок молитви. Раз на місяць відбувається цілоденна зустріч чоловіків – т.зв. біблійне новомісяччя, сьогодні – Фатімська субота. Вони моляться принаймні дві години, присвячують час Божому слову і братній спільноті та вирішують актуальні проблеми. Крім того, мають можливість приступити до

відкидає Бога, втікає від Нього, ігнорує Його, відкидає Його різними фразами і гордістю. Іноді робить це дуже довго... Але потім настає якийсь терпіння або важка невиліковна хвороба, і людина починає усвідомлювати своє безсилля. Проте часто навіть після того така людина залишається затверділою... Однак попереду – неминуча реальність смерті! І як тоді вистоїть зі своїм мудруванням і гордістю? В ту мить почує: *«Безумний, кому діст анет ься т е, що т и назбирав?»*. Адже справджується: Ті, які ПОВІРЯТЬ, матимуть вічне життя, а які не повірять – вічну кару. Ризикувати життям – це не дрібниця; але ризикувати вічним життям може тільки безумець. Отож, не будьмо безумними! Будьмо мудрими! А мудрість – це серйозно рахуватися зі смертю, з Божим судом і з вічністю. А та людська псевдомудрість, яка вміє створювати імідж та всілякі враження мудрості, філософські оздоби, фрази, щоб бути на високому рівні – насправді зовсім не є мудрістю... Якщо людина не рахується зі смертю і з Божим судом, то це все – тільки обман.

«Щоб ви не дали себе звести...»

Святий Дух, як сказав Ісус, нагадає нам все: *«Навчить вас усього і все вам нагадає, що Я сказав вам»* (Ів. 14,26). Так, усього, що нам потрібне, Він нас навчить, і про все необхідне нагадає. В кінці 15-ї глави Євангелія від Івана знову сказано: *«Як прийде Утішитель, якого зішлю вам від Отця, Дух істини, який від Отця походить, то Він і свідчитиме про Мене»*. Отож, Святий Дух не тільки навчить і нагадає, але й буде свідчити. А до цього Ісус додає: *«Та й ви свідчитимете: ви бо зі Мною від початку»*. А потім каже: *«Сказав Я вам те, щоб ви не дали себе звести»* (Ів. 16,1). Тобто Ісус перестерігає апостолів, а також нас, щоб не дозволили себе звести. І на нас діє тиск світу через масмедіа, Інтернет, діє тиск деморалізаційної псевдокультури, суспільної думки... А скільки сьогодні в Церкві є спокусників, які не ведуть до Бога, але відводять від Бога на широку дорогу до погибелі! Сьогодні їх є дуже-дуже багато. Тому мусимо чувати і не дати себе звести.

«Виключать вас із синагог»

«Виключать вас із синагог. І прийде година, коли кожен, хто вас убиватиме, буде гадати, що служить тим Богові» (Ів. 16,2). За те, що ти повірив в Ісуса, за те, що ти виконуєш Ісусові заповіді, за те, що ти прийняв Святого Духа і дозволяєш Йому себе провадити так, що дотримуєшся Божих заповідей – за це тебе виключать із синагог, тобто з сьогоднішньої Церкви. Так, настає година, коли навіть той, хто вас убиватиме, буде гадати, що служить тим Богові.

Чеський мученик Ян Гус був спалений в Констанці, бо домагався реформи священничого життя, вказував на зловживання в Церкві і вимагав дотримання Божих заповідей. Штучно, обманом і підступом, з нього зробили еретика. Сьогодні можемо довести, опираючись на факти, що все, в чому його звинуватили, було брехнею.

Церква відкинула покаяння, минуло 100 років, прийшов Лютер і настало розділення Католицької Церкви. Якби послухали чеського мученика, проповідника покаяння, Церква могла б не зазнати поділу. Це сталось через гріх гордості і нерозкаяності. І до сьогодні керівництво Церкви відкидає покаяння. Боляче це казати, але відкидає – вперто відкидає! А хто нагадає про покаяння, як, наприклад, архієпископ Вігано, проти того розпочнеться всесвітня психологічна боротьба, щоб в результаті ліквідувати його не тільки психічно, але й фізично. Церковні ієрархи на найвищих посадах не зносять правди. Вони будують кар'єру на розп'ятому Христі, прикриваються Ним, а при тому б'ють і ліквідують простих та щирих християн, які наслідують Христа, називають їх фундаменталістами, фанатиками, сектантами, застарілими. Так, сьогодні Церква є на Голготі, на хресті – та Церква, ті найменші, про яких Ісус каже: *«Я прославляю Тебе, Отче, Господи неба й землі, що Ти затаїв це від мудрих та розумних і що відкрив це немовлятам»* (Мт. 11,25), – тим найменшим, які вірять в Ісуса, які малі перед Богом і перед собою, які є покірними... Вони розп'яті – якщо не фізично, то духовно, – і переживають біль через те, що Христос в Церкві зневажається, а Його вчення повністю перекручене і всіма ересями зганьблене та знищене, а моральні Божі закони ліквідуються.

«І прийде година, коли кожен, хто вас убиватиме, буде гадати, що служить тим Богові». Але далі сказано: *«Чинитимуть вам те, бо ані Отця, ані Мене вони не пізнали».* Ці різні теологи не пізнали Отця, хоча й відмінно здавали всі екзамени на теологічних факультетах, були блискучими студентами, які знали теологічні формулки і вміли робити усі можливі словесні «трюки», філософствувати і мудрувати. Але Ісус каже: *«Ані Отця, ані Мене вони не пізнали».* І продовжує: *«Сказав же Я вам це...»* Усвідоммо, що Ісус каже це апостолам за кілька годин до Своєї смерті, коли відкриває перед ними Своє серце: *«Сказав же Я вам це, щоб ви нагадали те, що Я вам говорив, коли прийде ота година»* (Ів. 16,4). І можемо додати: коли прийде та година для кожного з нас, коли прийде та година для тебе і для мене. Тоді маємо про це згадати... і залишитися вірними Ісусові.

Христового хреста і зрадою Христового Євангелія! Ми не сміємо створювати єдність зі системою брехні, зла і смерті!

Питання: Які плоди гріха?

Відповідь: Плодом гріха є всі злочини, садизм, сексуальні збочення, вбивства, війни і масові геноциди. Без гріха ці страхітливі плоди не існували б. Тому Ісус прийшов у цей світ – щоб взяти на Себе наші гріхи і справедливую кару за них. Він заплатив Своєю відкупительною смертю на хресті. Але прощення гріхів, тобто Боже милосердя, є тільки для тих, які каються. На тих, які його відкидають, за їхні гріхи і злочини лягає справедлива кара.

Питання: Сили темряви ведуть духовну битву на всіх фронтах і всіма способами. Але що сьогодні найбільше загрожує християнам і людству?

Відповідь: Останнім часом християнам і людству найбільше загрожує аморальність. Вона робить людей рабами і затягує до вічної погибелі.

Питання: Що є причиною такого вибуху аморальності?

Відповідь: Причиною є відступництво християн від живого Бога. І це відступництво є плодом ересей неомодернізму та синкретизму з поганством, що має на відповідальності зокрема II Ватиканський Собор.

Питання: А чому аморальність не могла так сильно прогресувати раніше?

Відповідь: Аморальність не могла розростися до таких жахливих і самогубних розмірів, оскільки християни жили згідно своєї совісті і Божих законів та керувалися здоровим і критичним глуздом. Єресі, невіра і відкритість для неопоганства з різними формами магії, віщування і спиритизму усунули захисну систему так що настало поширення духовної отрути. Це призводить до знищення особи, сім'ї та людства. Через гомосексуалізм і різні сексуальні збочення сильно діють нечисті духи.

Питання: Який вихід?

Відповідь: Виходом є правдиве покаяння. Кожен християнин повинен розпочати його від себе. Це трагедія, що Бергольйо, замість покаяння, готує самогубну програму Церкви на Синоді про Амазонію.

Питання: Який спосіб порятунку?

Відповідь: Основою духовного пробудження – порятунку християнства – повинна стати молитва та молитовні групи.

Сьогодні кожен правдивий християнин мав би давати Богу десятину часу, тобто 2,5 години на день. З цього одна година – Свята година

Коротко кажучи, II Ватиканський Собор був найбільшим нещастям XX століття. Він закріпив, кодифікував і прийняв всередину Католицької Церкви весь менталітет модернізму, лібералізму і антиморалі. Через прийняття двозначних понять дух брехні підірвав усі догми.

Висновок: Бергольйо окупує папський престол незаконно. Новий правовірний папа, як перший крок, повинен засудити II Ватиканський Собор як еретичний. Якщо цього не зробить, на нього ляже анатема, як і на папу Гонорія!

+ Ілля

Патріарх Візантійського Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

15.07.2019

Ортопраксія проти «Амазонії» – частина 1

Програма Синоду про Амазонію, що просувається псевдопапою Франциском і його співпрацівниками, веде до самознищення Церкви. Йдеться про прийняття духа поганства, пов'язаного з аморальністю і псевдодуховністю, яка приховано поклоняється сатані. У короткому листі під назвою «Злаякісна пухлина німецької теології в Церкві», а також у листі «II Ватиканський Собор був і є еретичним» коротко вказано на два отруйні корені, якими є модернізм і синкретизм. Водночас повторно поставлена вимога відставки еретичного папи та обрання правовірного. Його першочерговим завданням буде реформа Церкви через правдиве покаяння.

Святий Пій X не тільки засудив ересь модернізму, але й запроваджував відродження Церкви під гаслом «*Все оновити у Христі*». Цей папа справді не тільки «*руйнував*», але й «*будував*» (Єр. 1,10).

Для того, щоб будувати, наріжним каменем духовної будівлі має бути Ісус Христос. На хресті була пролита Христова кров на відпущення наших гріхів. З Ісусом на хресті була розп'ята наша «стара людина». Апостол каже: «*Знаємо ж, що старий наш чоловік став розп'ятий з Ним, щоб знищилось оце гріховне тіло*» (Рим. 6,6). Умовою відродження у Христі є правдиве покаяння, що означає назвати гріх гріхом і зло злом. Аджорнаменто зі світом, яке і сьогодні просовує Бергольйо, є зрадою

Свідчення про вислухану молитву

Одного разу під час мого чергування в лікарні, до нас звернувся хворий. Це було після опівночі і він був один. В мене стріляли, - промовив чоловік. Через декілька хвилин його госпіталізували у реанімаційне відділення лікарні. Та на цьому мої професійні обов'язки, як медсестри не закінчилися. Щоб оформити цього невідомого, необхідно було: з'ясувати паспортні дані, взяти кров для аналізу на вміст алкоголю та повідомити державні інституції про цей випадок. З цим завданням я йшла в реанімацію. Я не знала наскільки серйозно поранений потерпілий і в якому є стані. По дорозі я молилася до Ісуса пам'ятаючи, що Він хоче спасти кожного грішника: «Господи, нехай не моя, а Твоя буде воля. Допоможи мені, дай мені світло і мудрість якщо я маю щось зробити для цієї душі». Прийшовши у відділення я побачила багато персоналу. Всі лікарі, котрі були на чергуванні цього вечора, медсестри з інших відділень та санітарка. Всі клопоталися про цього пацієнта. Він лежав підключений капельницями на обох руках. Виявилось, що поранення було дуже серйозним, отримав п'ять куль і його життя в великій небезпеці. Щоб взяти дані я підійшла близько і нахилилася до його вуха. Запитала яке його прізвище, ім'я, по-батькові. Він дуже чітко відповів. І тут я не задумуючись промовила: «Моліться! Господи Ісусе Христе, помилуй мене грішного». Чоловік з усієї своєї сили, цілим серцем, дуже голосно промовляв цю молитву. Усі були так зайняті, щоб спасти тіло, що і не зауважили як Господь спасає розкаяного розбійника. До однієї години він вже не дихав. Пізніше виявилось, що наша молитовна спільнота молилася за того проблематичного чоловіка, який був однокласником однієї з наших вірних. А коли подавала записку на Службу Божу за своїх рідних, то одночасно записувала і його. Я вірю, що Ісус доторкнувся цієї душі Своїм великим милосердям і спас його, так як розбійника, що висів на хресті. Хай буде прославлена Божа доброта і Боже милосердя.
Марія

Тиждень перед весіллям мого сина я мала випробування. Ніби наді мною темна хмара. Тільки погляд на Ісуса, Який є над тією хмарою мене підтримував. Це було фізичне (температура, кашель) і духовне - на роботі: персональні дані, курси кваліфікації, які є 1 раз на 5 років, концерти, а в дома: підготовка до весілля і клопоти після весілля. Але Ісус все перемиг.

Коли я зрозуміла, що захворіла грипом майже 1 тиждень перед весіллям, то трохи панікувала. До мене подзвонила одна сестра і каже:

«Співай «Достойно є», роби покаєння і так лікуйся». Я ніби це знала, але її слова мене підбадьорили. Я співала не лише «Достойно є», але і «Ангел звістив», бо був світлий тиждень. Її слова «роби покаєння» мене ніби зрушили зі сплячки. Хоча все це знала, але якось воно не доходило, поки вголос не було сказане сестрою. Я почала каятися і перепрошувати Ісуса за свої гріхи. І ще коли я впокорилася і попросила про молитовний ланцюжок за себе (хоч не хотілося просити), то тут же почала дуже потіти. Я зрозуміла, що тут діє Божя сила. Температура понизилася. Хоча ще кашляла 2-3 тижні, але через 2 дні вже могла бути на роботі. Про те як Господь Ісус витягав мене з різних ситуацій того тижня можна було б писати багато, але я хочу розповісти про той другий випадок.

Відбувся конфлікт. Я вважала, що в цьому випадку правильно повелася. Мені не важко було першій підійти, примиритися, чому б то собі псувати здоров'я. Але людина не прощала, відкидала мене, не хотіла примиритися. А в мене в душі повно аргументів проти неї. Так тривало декілька днів. Я ніби молилася, але на особисту молитву не знаходила часу. Потім я знайшла час, молилася Ерко з третьою частинкою «Прости брате». Тут з серця взиваладо Господа Ісуса: «Допоможи! Дай слово!» І Він дав. Після першої частинки Ерко в Божому Слові прочитала: «Коли ви прощатимете людям їхні провини, то й Отець ваш Небесний простить вам...» (Мт. 6, 14). А після другої третини – співрозп'яття, Мт. 5, 22-24: «А я кажу вам, що кожний хто гнівається на брата свого, підпаде судові... Коли отже, приносиш на жертвник дар твій і там згадаєш, що твій брат має щось на тебе, зостав там перед жертвником твій дар; піди помирись перше з твоїм братом і тоді прийдеш і принесеш дар твій». Я прославляла Господа Ісуса, в мене покотилися сльози радості і вдячності, що Він є тут, що я не сама, я не залишена. Він дав слово, що чує і бачить мене. А потім прийшла думка, що це слово актуальне для тієї людини, що вона молиться і не примирилася зі мною, вона не прощає. Але за хвилину зрозуміла, що це Ісус до мене промовив. Почала усвідомлювати що тримала в серці на цю людину, чи дійсно щиро їй простила, чи щиро йшла перепрошувати і казала, що каюся? На третій частинці Ерка «Прости брате» шукала добру волю тієї особи.

І Бог дав нам примирення. Вже на молитві я знала, що буде примирення, бо я очистила своє серце і ще далі Господь очищує. Дякую, Господу Ісусу за Отця Патріарха, що дав через нього нам молитву «Прости брате», дякую за спільноту і за нашу Церкву. Амінь.

Г. М.

Відповідь: Це брехня. Так, є лише один Бог, але Він є в Трьох Особах: Отець, Син і Святий Дух. Мусульмани Його не вшановують, але вшановують найвищого (акбар) з 360 поганських божків Мекки – Аллаха.

Цитата з *Lumen Gentium* 16: «Мусульмани, як і ми, поклоняються Богу єдиному і милосердному».

Відповідь: Знову та сама брехня II Ватиканського Собору. *Lumen Gentium* також оманливо стверджує, що мусульмани є духовними синами Авраама. Насправді ж їх стосуються слова Ісуса: «*Вашим батьком не є Авраам, бо ви хочете Мене вбити*» (пор. Ів. 8,44). Коран встановлює смертну кару для кожного мусульманина, який повірить в Ісуса Христа.

Цитата з *Dignitatis Humanae*: «Діалог... одні одним викладають правду, яку знайшли, або яку думають, що знайшли».

Відповідь: Це трагедія, що Собор не хотів розрізнити правду і брехню! Правду Євангелія він замінив брехнею поганських міфів!

Цитата: «...слід утримуватися від усього, що би створювало враження негідного переконання...».

Відповідь: Під маніпулятивним поняттям *негідне переконання* забороняється виконувати покликання Церкви – місію!

Цитата: «...не забороняти вільно проявляти особливу силу їхнього вчення».

Відповідь: Правдиву місію Собор забороняє, але отруєння поганськими практиками, пов'язаними з окультизмом, активно пропагує. Але цим II Ватиканський Собор просовує демонську духовність і ліквідацію християнства!

Підсумок:

Мученики радше жертвували своїм життям, ніж під час поганських обрядів кинули б одне зернятко ладану на знак пошани до демонів!

Собор вчинив три великі гріхи.

Перший гріх: **свідомо однозначно не виразив правду, ані чітко не засудив помилки!**

Другий гріх: **прийняв двозначні поняття, які допускають різні пояснення. Їх просунули модератори т.зв. «Рейнського альянсу». В постсоборний період з двозначних понять робили вже однозначні висновки і легалізували ересі.**

Третій гріх: **в документи Собору були прийняті вислови, які межують з ересями або є прямо еретичними.**

Франциск і дух екології Нью Ейдж

Цитата: «Буддизм навчає, якою дорогою можуть люди з побожною і довірливою душею дійти до стану досконалого звільнення або через власні зусилля чи допомогу згори досягнути найбільшого просвічення».

Відповідь: Буддизм навчає, як з побожною і довірливою душею та з допомогою згори від демона досягнути стану найбільшої одержимості! Справжнє звільнення від первородного гріха і особистих гріхів є тільки і тільки в Ісусі Христі. Але про Христа *Nostra aetate* не згадує.

Цитата: «Ця та інші релігії... пропонують дороги, а саме: вчення, життєві правила і священні обряди».

Відповідь: Поганські релігії зі своїми священними обрядами приносять жертви демонам, а не Богу (I Кор. 10,20). Їхні вчення перешкоджають їм пізнати не тільки об'явлену, але й об'єктивну правду. Це система, яка відкидає Христа – Правду!

Цитата: «Католицька Церква не відкидає нічого, що в цих релігіях є істинне і святе».

Відповідь: А що в них є істинне і святе? Поклоніння демонам у тваринах – в коровах і зміях? Реінкарнація заперечує особистого і правдивого Бога, безсмертну людську душу, Божий суд, Христову відкупительну смерть за наші гріхи, небо і пекло! Коан – це не просвічення, а втрата совісті і розуму. Нірвана і просвічення – це насправді одержимість демонами. Про те, що саме є істинне і святе в поганстві, II Ватиканський Собор більш ніж за 50 років не дав правдивої відповіді.

Цитата: «Зі щирою пошаною дивиться на їхній спосіб поведінки і життя, на їхні притиси і науку».

Відповідь: Якщо вона дивиться на вшановування поганських демонів зі щирою пошаною, але без правдивої критики, то це ознака втрати розсудливості, розуму і спасительної віри! Сюди відноситься: «Що спільного між світлом та темрявою? Яка згода між Христом і Веліялом?» (II Кор. 6,14-15).

Цитата: «Все ж вони нерідко є образом Правди, яка просвічує всіх людей».

Відповідь: Все ж вони є образом не Правди, але обману і духа брехні, диявола, який не просвічує, але обманує всіх людей! Це твердження II Ватиканського Собору є богохульством!

Цитата: «Церква дивиться з пошаною також на мусульман, які поклоняються єдиному Богу, живому і суцьому, милостивому і всемогутньому, Творцю неба і землі, який промовив до людей».

17 червня 2019 р. був оприлюднений насторожуючий документ *Instrumentum Laboris* для Синоду про Амазонію. Документ має три частини.

I частина називається «Голос Амазонії».

Разом з засудженням колоніалізму, тут також засуджується апостольська діяльність місіонерів, їхні жертви і мучеництво. Єретичний і гностичний текст принципово суперечить католицькій вірі. Людина розглядається як інтегральна частина природи. Це єресь пантеїзму. Сотворіння називається «Мати-Земля». Цей термін зазвичай використовує Нью Ейдж. Анімізм, який приносить жертви демонам, тут прославляється як справжня духовна цінність. Він, мовляв, сам по собі мав би стати новою мовою Церкви. Але Святе Письмо виразно перестерігає: «Те, що погани жертвують, те жертвують бісам, а не Богові» (I Кор. 10,20).

II частина документа називається «Інтегральна екологія» (церковна діяльність з боротьби проти соціально-екологічної кризи).

Сьогодні екологія поруч з гендерною ідеологією, шкідливими вакцинами, наркотиками та евтаназією включена в програму редуції людства.

Просовуючи ісламізацію Європи, Франциск стверджує, що бореться за права т.зв. біженців. Подібно він змагається за поширення поганства в Південній Америці, а при тому маніпуляційно стверджує, що бореться за права тубільців.

III частина документа називається «Пророцька Церква в Амазонії, заклики і надія».

Йдеться про фальшиве пророцтво. Передусім, Бергольйо йдеться саме про просування висвячування жінок на священників. У поган є свої жриці, які приносять жертви демонам. Ритуал пов'язаний з аморальністю. Бергольйо також добивається запровадження в Літургії поганських елементів і поганського духа.

Синод про Амазонію, який має відбутися 6-27 жовтня 2019 р., є наступною з ряду ударно і цілеспрямовано пропагованих програм дій псевдопапи Бергольйо. Він руйнує останні догматичні і моральні принципи, зловживає найвищим урядом Церкви проти Бога і проти віруючих, а тим самим Бергольйо також добивається ліквідації самої інституції папства. Замість правдивого покаяння він жене католиків на широку дорогу до вічної погибелі.

Архиєп. Вігано вимагає відставки Франциска з посади і усунення гомосексуальної мережі на найвищих місцях. Бергольйо це цинічно

ігнорує. Коли єпископи США хотіли ефективно вирішувати проблему сексуального насильства, він їм це заборонив. Обіцяв, що на Римському Синоді у лютому 2019 року ця проблема буде вирішуватися комплексно. Насправді він обманув і зробив цілком протилежне: просунув у документі антибіблійну толерантність до содомії – ЛГБТ. Замість ефективного ліку була дана наступна духовна отрута.

Перед тим Бергольйо окреслив програму єретичної *Amoris laetitia*. Йдеться про заперечення об'єктивних моральних норм і про практичне скасування обов'язковості Божого закону.

Його єретичні документи руйнують суть християнства. Але він не лише пише документи для ліквідації християнства, але й прямо створює практичні умови для цього.

Він іде в лінії сучасної ліквідаційної програми ООН. Він просуває деморалізацію дітей шляхом схвалення т.зв. сексуального виховання. Це злочин не тільки проти дітей і батьків, але й проти людяності. Фактично йдеться про сатанізацію дітей.

Шановні кардинали, єпископи і священники, на що ви ще чекаєте? На те, що Бергольйо знищить всі основи Церкви? Єретика, в тому числі і папу, Святе Письмо і догматична булла Павла IV забороняє слухати! Єретик позбавлений всіх церковних посад і вже не є навіть християнином (пор. Гал. 1,8).

Сьогодні наддержавні інституції через законодавство і мас-медіа просовують аморальність та програму редукації людства. Франциск не підняв пророчого голосу проти цього тренду, але з'єднався з ним.

Через аджорнаменто II Ватиканського Собору Церква поступово прийняла духа і мислення світу та віру в фальшиві ідеології. Ісус каже: «Змініть мислення і віруйте в Євангеліє». А далі каже: «Якщо не покається, всі загинете». Справді всі – разом з нерозкаяним єретиком Бергольйо!

Нашою метою не є фальшива екологія Нью Ейдж, але спасіння душ! Тому необхідно вказувати і на приховану реальність гріха та зла. Якщо не вказуємо на глибоку реальність гріха в нас, то ані не потребуємо Спасителя, Визволителя від гріха, нашого Господа Ісуса Христа! Тоді непотрібним стає і Євангеліє та Божий закон. Екологією Франциск відводить увагу від суті. Він не вказує на гріх, не веде до покаєння і навернення, не захищає ані правди віри, ані мораль, але робить цілком протилежне. А це дух сатанізму. Єпископи і священники зобов'язані змусити цього явно-го єретика піти у відставку. Сьогодні достатньо приєднатися до архиеп. Вігано, який вже чітко окреслив програму обнови Церкви, а саме:

наша спільна *кінцева мета!* Наша мета – спасти свою душу і душі тих, які перебувають в темряві ідолопоклонства.

Цитата: «Люди очікують від різних релігій відповіді на те, що тривожить їх в глибині серця: який сенс і мета людського життя... як досягнути справжнє щастя...».

Відповідь: Великий обман – створювати враження, що від поганських псевдорелігій можна очікувати пояснення основних питань людського життя. Вони їх пояснюють, але фальшиво! А це, на жаль, декларація II Ватиканського Собору свідомо замовчує.

Цитата: «Церква закликає своїх віруючих, щоб через діалог і співпрацю з послідовниками інших релігій визнавали, захищали і підтримували духовне і моральне благо та соціально-культурні цінності, які вони мають, а при тому, щоб свідчили про християнські віру і життя».

Відповідь: Ісус не посилає нас вести діалог з поганями, але проповідувати Євангеліє, щоб вони навернулися від влади сатани до істинного Бога! (пор. Ді. 26,17-18; Кол. 1,13). Вершина лицемірства – *закликати віруючих, щоб визнавали, захищали і підтримували* поклоніння сатані і демонам, а одночасно *свідчили про християнські віру і життя!* Якщо ми будемо визнавати і захищати дорогу поган до вічної погібелі, то зрадімо свою ідентичність і Богом дану мету – небо.

Яким правом II Ватиканський Собор дозволяє собі виступати проти Ісуса Христа, Його Євангелія і апостольської Традиції? Яким правом II Ватиканський Собор ігнорує обов'язок проповідувати Євангеліє і заміняє його самогубним діалогом?

Декларація *Nostra aetate* мала б називатися «Як зрадити Христа та Церкву і як попасти в пекло».

Цитата: «Церква засуджує будь-яку дискримінацію або утиск людей через їх расу або колір шкіри, соціальний статус чи віровизнання».

Відповідь: Майже те саме твердження є в Лісабонській угоді. Вона фактично скасовує Декларою і просунула до європейського законодавства узаконення содомії. В *Nostra aetate* під висловом «Церква засуджує будь-яку дискримінацію» вже приховано міститься і схвалення гомосексуалізму.

Цитата: «Так в індуїзмі люди досліджують божественне таїнство... прибігаючи до Бога з любов'ю і довірою».

Відповідь: Теологи на Соборі мабуть не знали, що індуїсти не визнають одного Бога Творця, але як свого бога з любов'ю і довірою вшановують корів, змій та іншу нечисть.

II Ватиканський Собор був і є єретичним

Ісус каже: «Дерево пізнається по плодах; погане дерево не може приносити добрих плодів» (пор. Мт. 7,18). Внаслідок реалізації документів II Ватиканського Собору, передусім під гаслом «пошана до інших релігій», дійшло до масового поширення поганства в християнських народах. Багато настоятелів почало запрошувати у свої монастирі буддистів та індуїстів. Ця псевдомісія, побудована на синкретизмі II Ватиканського Собору, є бунтом проти Бога. Вона принесла з собою інвазію псевдокультури, за якою є дух наркоманії та сексуальних збочень. По суті йдеться про пошану до демонів і сатани! Аджорнаменто проповідує іншого Ісуса, іншого духа та інше Євангеліє (пор. II Кор. 11,4).

Ставлення Божого слова до поганства однозначне, воно визначене у Першій Божій Заповіді: «Хай не буде в тебе інших богів, крім Мене... Не надатимеш ниць перед ними!» (пор. Втор. 5,6-9). Протилежністю до цього є документи II Ватиканського Собору.

Цитата з *Nostra aetate*: «Церква уважно роздумує над тим, яким має бути її ставлення до нехристиянських релігій».

Відповідь: Для чого їй над тим роздумувати, якщо Боже слово на багатьох місцях чітко вказує, яке ставлення вона повинна мати до поган, які вшановують демонів. Ісус сказав: «Ідіть же по всьому світу та проповідуйте Євангеліє всякому творінню. Хто увірує й охреститься, той буде спасений; а хто не увірує, той буде осуджений» (Мр. 16,15-16). Це є зобов'язуюче покликання Церкви, а не уважно роздумувати над тим, як здійснити зраду Христового Євангелія!

Цитата: «Адже всі народи становлять одну спільноту, мають одне походження, тому що Бог розселив увесь людський рід по всій поверхні землі».

Відповідь: Це приголомшуюче відкриття II Ватиканського Собору! Але вони забули, що Господь Ісус посилає учнів до всіх народів, щоб проповідувати Євангеліє навіть ціною мученицької смерті. Всі апостоли за проповідування Євангелія померли як мученики. Вони не мали на меті створити одну спільноту зі всіма, які мають одне походження і розселені по всій поверхні землі. Диявол, демони і ті, які є в пеклі, також походять від Бога, але тільки безумний хотів би становити з ними одну спільноту.

Цитата: «... (погани) також мають одну кінцеву мету – Бога».

Відповідь: Погани вшановують змії і корів як богів, але це не є

- 1) прискорена відставка Франциска з уряду;
- 2) усунення гомосексуальної мережі на найвищих місцях в Церкві;
- 3) необхідність покаяння у процесі відродження.

Надзвичайна ситуація вимагає надзвичайних середників. Найперше, потрібно вибрати правовірного папу. Він буде репрезентувати правдиву Церкву. Ті, які залишаться під владою єретика Франциска, або ж його подальших єретичних наступників, становитимуть церкву антихриста, церкву Нью Ейдж. Вона поведе душі до вічної погибелі. Відділення від єретика – це не схизма, це необхідне очищення від ересей і аморальної мережі.

Документ про Амазонію є скупченням пантеїстичних і гностичних ересей. Це наступна духовна отрута алхімії Бергольйо.

Що мають робити щирі кардинали і єпископи? Об'єднатися для усунення фальшивого папи-єретика!

Що мають робити священники? У Літургії вже не згадувати його ім'я!

Що мають робити віруючі? Молитися і постити за нового правовірного папу і за усунення єретика. Якщо священник в Літургії все ще згадує папу-єретика, то хай в цей момент присутні впівголоса скажуть: «Анатема!»

Цими днями дозрів час! Надзвичайна ситуація вимагає, аби ще перед Синодом про Амазонію були проведені надзвичайні вибори такого папи, який заблокує ліквідаційний процес. Тоді він здійснить справжню реформу для віднови Церкви. **Це Божа воля! Бог цього хоче!**

+ Ілля
Патріарх Візантійського
Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр
єпископи-секретарі

+ Тимотей, ЧСВВр

24.06.2019

Відео: <http://vkpatriarhat.org/?p=34002>

Пропозиція від ВВП про правовірного папу

- 1) Кого ми пропонуємо і чому?
- 2) Діагноз сучасного стану Церкви.
- 3) Що таке Візантійський Вселенський Патріархат (ВВП)?

До пункту 1) Кого ми пропонуємо і чому?

Деструктивна діяльність єретика Бергольйо сягає апогею. Цього року має бути забитий наступний цвях в труну через т.зв. Синод про

Амазонію. Тому в цій критичній ситуації Візантійський Вселенський Патріархат пропонує, щоб відважні правовірні єпископи і кардинали надзвичайним шляхом обрали дійсного і правовірного папу! Для цього вибору Патріархат пропонує саме архиєпископа Карло Марія Вігано, на підставі того, що він є моральною і правовірною особистістю. Крім того, він героїчно виступив проти всієї системи гомосексуальної мережі на найвищих місцях в Церкві. Він закликав до відставки публічного еретика Бергольйо з метою подальшого започаткування процесу відродження Церкви. Але до сьогодні він змушений переховуватися від мафії Бергольйо. Архiep. Вігано добре знає ситуацію всередині Католицької Церкви і стан найвищої ієрархії.

Якщо б з певних причин він відмовився прийняти папський уряд, то хай сам призначить відповідного кандидата на правосильного папу.

До пункту 2) Діагноз стану Церкви.

Сьогодні Бергольйо ліквідує Церкву у великих масштабах. Але цей процес має своє глибоке коріння, яким є II Ватиканський Собор! Якщо не вказати правдиво на цю реальність, то неможливо чинити адекватне покаяння і розпочати відродження Церкви. Духовний злам через Собор запрограмував Іван XXIII, який був прихильником ересей модернізму. У керуванні Собором він надав ключову роль ліберальним теологам і єпископам. Під гаслом «Аджорнаменто» Церква відкрилася для духу світу, а Святий Дух поступово був вигнаний з неї. В той час поширювалися ересі неомодернізму, тому Собор насамперед був зобов'язаний назвати їх тим, чим вони є, і засудити їх. Але він зробив цілком протилежне! Через мовчання він відкрив двері для їхньої інвазії в усі теологічні навчальні заклади, а тим самим – до всієї Церкви.

Наступний злочин Собору полягає в тому, що в *Nostra aetate* він проголосив ересь синкретизму з поганством.

Що стосується змін в Літургії, то не йшлося про глибше переживання таїнства віри, але час показав протилежне. Того факту, що Собор в цілому був еретичним, не змінює і те, що в різних своїх документах він містив і нейтральні формулювання.

Реалізація ересей синкретизму II Ватиканського Собору досягла свого апогею через Івана Павла II на зустрічі в Асїжі у 1986 році. Крім того, в новому Кодексі Іван Павло II скасував кару екскомуніки для масонів, чим відкрив їм двері до Ватикану. Також папським документом він зобов'язав усіх єпископів до прикривання сексуального насильства над неповнолітніми. Тому, крім поширення ересей, він винен і у поширенні аморальної інфекції. Його беатифікація і канонізація є недійсною!

Питання: Що повинні робити німецькі теологи?

Відповідь: Вони повинні змінити своє еретичне мислення, чинити справжню метаною. Нехай прикладом для них буде німецька професор Ета Лінеман! Однак, щоб визнати свою помилку або те, що я був обманений, треба самокритично прихилитися перед Правдою, якою є Ісус.

Питання: Хто проявив себе як перший критик Божого слова?

Відповідь: Диявол в раю. Маніпуляційною брехнею він заперечив Боже слово і завдав першим людям смерть.

Питання: Як проявилася диявольська отрута ересі в історії Церкви?

Відповідь: Стародавнє аріанство є аналогією до неомодернізму. Обидва заперечують Христове Божество.

Питання: Чи в історії Церкви і якийсь папа дав себе обманути ересями?

Відповідь: Так, у VII столітті не розрізвив і не виступив проти ересі монотелітства папа Гонорій I. За кілька років після смерті на нього була кинена анатема, тобто виключення з Церкви.

Питання: А що сьогодні можна сказати про соборних і постсоборних пап?

Відповідь: Соборні і постсоборні папи не виступили активно проти архиєресі неомодернізму, а тому, як і папа Гонорій, накликали на себе Божу анатему.

Питання: Який підсумок?

Відповідь: В ці дні і години найактуальнішою є проблема настановлення правовірного папи замість еретика. Якщо новий папа своїм авторитетом найперше не засудить ересь неомодернізму, пов'язаного з історично-критичним методом, то занедбає свій найбільший обов'язок. На нього впаде анатема, як і на папу Гонорія. Пріоритетне завдання нового папи – в Божому авторитеті засудити ересь неомодернізму і таким чином очистити Церкву від цієї духовної отрути!

+ Ілля

Патріарх Візантійського Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

13.07.2019

Питання: Які католицькі теологи найбільше піддалися еретичній течії?

Відповідь: Передсоборні і постсоборні теологи, які не мали твердої християнської віри. Вони піддавалися тогочасним течіям, наче флюгери, які крутяться туди-сюди. Це сьогодні можна проілюструвати на прикладі Схіллекса, який був радником на II Ватиканському Соборі і вчення якого суперечило вченню Католицької Церкви. Іншим прикладом еретика є Древерман, який, хоча й сам є брехуном, однак з нахабністю так називає євангелиста Матея.

Питання: Яке ставлення основоположників цієї ідеології до основних правд віри?

Відповідь: Шмідт, Дібеліус і Бульман заперечують Божество Христа і Боже одкровення як таке.

Питання: Як ставляться до цієї ідеології сучасні католицькі біблісти і теологи?

Відповідь: Вони некритично приймають їхні пересуди і фальшиві гіпотези, а потім базують на них свої т.зв. «наукові дослідження». Результат трагічний: вони неявно заперечили Боже одкровення і всі чуда в Біблії.

Питання: Що говорить колишня учениця і співробітниця Бульмана проф. Ета Лінеман про т.зв. біблійну науку?

Відповідь: Лінеман сумно констатує: «Божих дітей, охочих ревно служити Богові, одне покоління за іншим, ми „переводили через вогонь” і жертвували цьому Молоху атеїстичної теології. Результат – генерації спокушених спокусників. Коли вже нарешті наведемо і покинемо це ідолопоклонство?»

Питання: Чи той, хто стане на цю дорогу теологічної безбожності, ще є вільним у своїх рішеннях?

Відповідь: Лінеман каже: «Ні»; і додає: «Тут є щось чи хтось, хто його змушує. Цей тиск здійснюється не тільки за посередництвом натренованих методів, але й демонськими силами, під тиском яких опиниться кожен, хто стане на цю дорогу».

Питання: Що сказала Лінеман про свою теологічну працю, яку написала, будучи ученицею Бульмана?

Відповідь: Лінеман сказала: «Остаточно вважаю за сміття все, що я викладала і написала аж до того часу, коли відкрила Ісусові своє життя». Свої книги вона викинула в смітник і закликала усіх своїх читачів зробити те саме.

Бенедикт XVI не використав свій авторитет і не засудив экс-катедра ні ересі неомодернізму, ні синкретизму. Синод єпископів УП ГКЦ, який згодом проголосив Патріархат, у той час написав Бенедикту XVI понад 10 відкритих листів, якими перестерігав його перед беатифікацією. З тієї ж причини, коли загроза апостазії досягла найвищого ступеня, 5 квітня 2011 р. сімома єпископами УП ГКЦ був створений Візантійський Вселенський Патріархат. Його мета – захищати вчення віри і моралі в Церкві. Документ про заснування ми послали і Бенедикту XVI ще до 1 травня 2011 року.

Беатифікувавши Івана Павла II, Бенедикт XVI тим самим беатифікував еретичну систему разом з апостатичним жестом в Асижі і сам на себе та на Церкву накликав прокляття – анатему згідно Гал. 1,8-9. Того ж дня, 1.05.2011 року, Візантійський Вселенський Патріархат оприлюднив цю анатему на Бенедикта XVI та Івана Павла II. З того часу в Церкві триває стан *sedes vacans*.

Згодом Патріархат закликав Бенедикта покинути уряд, який він займав уже недейсно. Врешті він це зробив, але не каюся, і його відставкою зловжила антихристівська система для просунення архиеретика Бергольйо.

Можна припустити, що коли у надзвичайний спосіб буде обраний дійсний папа, Бергольйо не піде у відставку. Якби він і пішов у відставку або помер, еретики оберуть собі наступного еретика. Але це вже буде не Церква Христова, а церква антихриста, церква Нью Ейдж, яка створить єдність навіть з поганами, які поклоняються демонам. Бергольйо прямує до цього і через Синод про Амазонію, і через просування ісламізації та гомосексуалізму, а також через заперечення існування об'єктивних моральних норм в *Amoris laetitia*. Водночас Бергольйо змагається за фальшиву єдність з Православною Церквою через патріарха-апостата Варфоломія, плануючи проголосити Патріархат в Україні. Йдеться про глобалізацію з Веліялом, а не про єдність з Христом (II Кор. 6,15). Світові глобалісти прагнуть створити єдину церкву, церкву Нью Ейдж, і цей план крок за кроком реалізує Бергольйо. Тому відділення від еретиків і підпорядкування правочинному папі є порятунком Церкви і папства. І навіть якщо б вона залишилася лише маленьким стадом, «ворота пекла її не переможуть» (Мт. 16). Сьогодні не бажати обрати правосильного Папу, як це просовує єпископ Шнайдер, побоюючись, щоб не дійшло до схизми, – це подібно, як відкинути рятівну операцію через страх перед болем і радше обрати смерть. Тільки Церква з

правовірним вченням і правовірним духом забезпечить людям спасіння. У жодному разі його не забезпечить антихристівська церква Нью Ейдж, яку пропагує Бергольйо та його однодумці, зокрема німецькі теологи і єпископи. **Залишитися з Бергольйо поза Христовою Церквою через страх перед фіктивною схизмою – це нонсенс.**

До пункту 3) Що таке ВВП?

Візантійський Вселенський Патріархат – це, передусім, голос воляючого в пустелі. Він має апостольський і пророчий авторитет. Єпископські свячення ми отримали в надзвичайних умовах в Україні як монахи з правилами св. Василя Великого. Про свячення ми публічно повідомили папу та інших єпископів 3.03.2008 р. та обґрунтували надзвичайність ситуації. Папа Бенедикт XVI тихою згодою прийняв до відома наші єпископські свячення. Невдовзі після цього з кількох єпископів був створений Синод УП ГКЦ з метою захисту вчення Церкви проти ересей. Особливо в 2008-2010 роках ми писали заклики католицьким єпископам та кардиналам і деяким університетам в Римі, щоб відреклися ересей неомодернізму та синкретизму і визнали правовірну католицьку віру. Ми наголосили, що хто до певного терміну не визнає віри, цим виявляє, що залишається в єдності з ересями, відрікся віри і на нього буде оприлюднена анатема згідно Гал. 1,8-9. Проголошених анатем було понад 4,5 тисячі. З усіх єпископів, до яких було адресоване звернення, лише один єпископ з Південної Америки визнав віру і відрікся ересей!

Єпископи і кардинали, на яких поіменно була проголошена анатема, можуть перед Богом і перед Церквою зняти з себе цю анатему. Як? Публічною підтримкою виборів правовірного папи! Цим вони самі разом зі своїми вірними виходять з-під влади анатем і зі структури, яку очолює еретик, еретична система і еретичний дух.

Після щирого пошуку Божої волі перед Його обличчям, ми можемо і повинні вам сказати: Бог хоче надзвичайного кроку: настановить правовірного папу – і то якнайшвидше.

+ Ілля

Патріарх Візантійського Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

8.07.2019

Відео: <http://vkpatriarhat.org/?p=33984>

Він цілковито перебував під впливом духа просвітництва. Реймарус першим почав розрізняти так званого «історичного Ісуса» і так званого «Христа Біблії». Таким чином серед інтелектуалів того часу поширилася антирелігійна змова.

Питання: Як розвивався еретичний напрямок у XIX столітті?

Відповідь: У XIX столітті головний осередок ідеологічно керованого заперечення Євангелія перемістився з Гамбурга в Тюбінген. Провідним керівником теологів був Ф.С. Баур.

У XIX і XX століттях відкриваються двері для фантазії і необмежених спекуляцій. При цьому бездумно переймаються неперевірені теорії попередників. Після Баура прийшли Вреде, Ренан, Швейцер, Гарнак, Дібеліус, Бультман... Їхня еретична демагогія некритично переймається до сьогодні.

Питання: Чи відкрилися духу ересі і католики?

Відповідь: Цей дух проник до Католицької Церкви на зламі XIX-XX століть. У 1907 році проти нього виступив святий папа Пій X енциклікою *Pascendi Dominici Gregis*.

Питання: Чи папа зупинився тільки на викритті ересей?

Відповідь: Ні, він робив практичні кроки. Професори і студенти повинні були відректися ересі модернізму. Хто цього не зробив, був виключений з семінарії або позбавлений викладацької посади. Також в єпархіях були створені доктринальні комісії. Вони стежили і за католицькою літературою, щоб еретичні священики не могли отруїти католицький народ.

Питання: Чи деяким професорам вдалося уникнути справедливого покарання?

Відповідь: Так. Серед них був і проф. Ронкалі, згодом папа Іван XXIII. Він відкрив двері для цього духа на II Ватиканському Соборі.

Питання: Чи історично-критичний метод є науковим?

Відповідь: Ні, **самі лише припущення він подає за наукові докази; насправді він не є ні критичним, ні науковим, а лише будує один помилковий висновок на іншому.**

Питання: Чи ця ідеологія підтримувала антисемітизм і фашизм?

Відповідь: Бультман і Дібеліус своєю вигаданою «історією форми» подали Гітлеру псевдонаукову зброю не тільки проти юдаїзму, але й проти християнства.

а також кард. Каспер просувають перехід Церкви до Нью Ейдж. Вони пропагують содомію та програму Синоду про Амазонію, який пов'язаний з прийняттям поганського сатанізму для т.зв. оживлення Церкви і Літургії. В цьому вони мають єдність з псевдопапою Франциском. До того ж, більшість німецьких єпископів просовує ісламізацію Європи. Ці німецькі лжепророки є найбільшим нарівом на тілі Католицької Церкви. Вони вже не є ні католиками, ні християнами. Згідно з Гал. 1,8 всі вони виключені з Містичного Тіла Христового, і якщо не покаються, їх чекає вічне засудження. Духовна отрута виходить з Німеччини вже кілька десятиліть і приносить плоди смерті.

Питання: А як щодо вчення Карла Ранера?

Відповідь: Хоча Ранер ще не просовував содомію чи ісламізацію, але мав того самого духа, що й сучасні німецькі єретики. Своім вченням він заперечував принцип, що об'явлена правда завжди поєднує в собі однозначну реальність і таїнство віри. Це, наприклад, стосується і таїнства Воплочення Божого Слова. Ранер нівелював однозначність реальності через туманний псевдомістицизм, а відтак замінив таїнства віри оманливим раціоналізмом. Це прямо суперечить католицькій вірі.

Питання: А як щодо колишнього голови єпископської конференції Німеччини Цолліча?

Відповідь: Вже 10 років тому він проголосив найбільшу єресь, що Христос не помер за наші гріхи, але начебто зі солідарності з терплячими. У своєму поясненні він сказав наступну єресь і безглуздя, що Христові не потрібно було за нас помирати, бо ми, мовляв, не маємо ніяких гріхів. До такої глупоти дійшла німецька філософія і теологія!

Пропаганда гомосексуалізму є лише наслідком духовної сліпоти цих слуг ангела світла, диявола.

Питання: Що забезпечить нам спасіння?

Відповідь: Однозначно, не псевдохристиянство німецьких теологів. Спасіння нам забезпечує чисте вчення Христового Євангелія, за яким є Дух Правди. За різними філософіями і німецькими теологіями є дух брехні і смерті.

Питання: Про що йдеться в історично-критичному методі (теології)?

Відповідь: Тут зовсім не йдеться про історію біблійної критики, але радше про історію мудрування або про духовну патологію.

Питання: Через кого постав цей дух брехні і єресі?

Відповідь: Через Г.С. Реймаруса, німецького теолога XVIII століття.

Амазонія, гріб ортодоксії

24-26 червня 2019 р. таємно відбулася підготовча зустріч до Синоду про Амазонію. До її головних дійових осіб належать кардинали Хуммес, Баррето, Каспер, Бальдіссері...

У 1986 році Іван Павло II в Асизі відкрив двері Церкви для поганства, втіливши документ II Ватиканського Собору про пошану до поган, а фактично – про пошану до демонів, яким погани приносять жертви. Архисеретик Бергольйо зловживає папством і просовує у Літургію поганського духа, запроваджуючи анімістичні елементи. Таким чином, замість приношення жертви Богу, буде приховано вшановування диявол і поганські демони.

Наступний пункт Синоду про Амазонію – це підступне скасування священничого celibату, а тим самим спричинення хаосу з метою уникнення правдивого покаяння. Вони лицемірно посилаються на Східні Церкви. Але це не зупиниться на скасуванні celibату. Бергольйо і його єретична команда прямують до запровадження висвячення жінок на священників. Прецедентом для т.зв. оновлення Церкви має стати висвячення тубільських чародійок Амазонії. Це наступний крок переходу до антихристової церкви Нью Ейдж. Антицерква Бергольйо стає синагогою сатани і тягне людей до пекла. Бергольйо і кардиналів, які мають того ж духа сатанізму, стосуються слова св. Павла: *«Це апостоли неправдиві, робітники лукаві, що вдають апостолів Христових. Воно й не диво: сам бо сатана вдає з себе ангела світла»* (II Кор. 11,13-14).

Бергольйо стверджує, що повністю реалізує II Ватиканський Собор. Команда неправдивих апостолів, які вдають апостолів Христових, разом з Бергольйо копає гріб для Церкви. Бог допускає цей стан, щоб ми правдиво признали, що отруйним коренем масової апостазії є II Ватиканський Собор. Процес ліквідації не зупиниться, поки не буде обраний правдивий папа, який засудить єресі та духа модернізму і синкретизму II Ватиканського Собору! Не достатньо косметичної корекції єпископа Шнайдера з абсурдним висновком, що єретичний папа Бергольйо за будь-яку ціну повинен залишитися на посаді.

В цей час Бог хоче від нас одного – правдивого покаяння. Необхідно повернутися до здорового коріння нашої віри! Ним є Євангеліє та апостольська Традиція, пов'язана з мученицькою смертю апостолів і мільйонів мучеників. За Христа і Його Євангеліє ми повинні бути готові ризикувати навіть своїм життям. Якщо втратимо його задля Ісуса Христа, здобудемо життя вічне. Про радикальність Євангелія Ісус го-

ворить ясно: «Хто хоче спасти свою душу, той її погубить; а хто погубить свою душу Мене ради та Євангелії, той її спасе» (Мр. 8,35). Ісус суворо відкидає тільки тих, які уникають покаяння: «Видійдіть від Мене, ви, що чините беззаконня! Я вас ніколи не знав» (Мт. 7,23).

Справжнє покаяння означає, насамперед, назвати гріх гріхом, ересь ерессю, а зраду зрадою. Акцентувати на другорядних проблемах, таких як екологія і скасування целібату, замість того, щоб наголошувати на спасенному покаянні – це цілеспрямована маніпуляція. Аргументувати забезпеченням Євхаристії для тубільців, а водночас домагатися збереження місцевих культів – це згубна антимисія! План зловживання Літургією через єдність з духом анімізму веде до найбільшого богохульства. Релігійні шахраї на чолі з Бергольйо просовують модель Амазонії як програму сатани, ангела світла, для цілої Церкви.

Що стосується одружених священників, то нам, єпископам Східної Церкви, добре знайома ця проблематика. Тому можемо з відповідальністю стверджувати, що в даний час скасування у Західній Церкві целібату призведе до руйнівного хаосу. Тоді неможливо буде розпочати необхідну реформу Церкви. Вона має базуватися на правдивому покаянні та поверненні до Євангелія і його Духа.

У Чехії існує релігійна спільнота, яка скасувала целібат. Вона утворилася 100 років тому з католицьких священників, які були прибічниками модернізму. Невдовзі після скасування целібату вони почали висвячувати жінок на священників. Дуже сумною є статистика про розбиті сім'ї розлучених священників і «священиць». Це аж ніяк не є моделлю для справжнього відродження Церкви. Катехизм цієї церкви з часів її заснування просякнутий модернізмом та лібералізмом. Це той самий дух, який через модерніста Ронкаллі був просунений на Соборі, і таким чином захопив владу в Католицькій Церкві. Бергольйо має цього духа вже в повноті.

Справжній вихід

Конкретним середником для відродження священства є створення священничих спільнот. Група з 4-7 священників в неділю ввечері з'їдеться у призначеному місці. Півтора дня вони проведуть за взірцем перших християн. Основні принципи християнської спільноти в Єрусалимі: 1) молитви; 2) апостольське вчення; 3) братня спільнота; 4) Євхаристія (Діян. 2,42). Внутрішня молитва, розділена короткими перервами, завжди триває годину. Подумки зосереджуємося на найосновніших правдах віри (див. <http://vkpatriarhat.org/?p=25211>). Це боротьба з душевними розсіяннями і тілесною неміччю, особливо коли клячимо або

стоїмо. Корисно час від часу тримати руки піднятими вгору, принаймні коли переживаємо віддання себе Богу (I Тим. 2). При досконалому жалі визнаємо свої гріхи і віддаємо їх під силу Христової крові. При цьому можемо повільно з вірою взивати Ісусове Ім'я (Єгошуа). «Якщо ходимо у світлі, кров Христова очищує нас від кожного гріха» (I Ів. 1,7). У внутрішній молитві ми також пригадуємо реальність власної смерті, Божого суду і питання щасливої або нещасливої вічності. Потім переживаємо духовну єдність з Христом через співрозп'яття (Рим. 6,6; Гал. 2,20). З вірою приймаємо заповіт Ісуса з хреста у словах: «Ось Мати твоя».

Внутрішня молитва пов'язана з внутрішнім і зовнішнім самозреченням. Але таким чином молільник приймає силу Божого Духа, а з Ним і світло та силу для духовної боротьби проти гріха і брехні. Після години молитви є братня спільнота. Ділимося досвідом з молитви. Годинна молитва і свідоцтво після неї в понеділок повторюються загалом 4 рази. Одну годину з цих чотирьох корисно пережити, зосереджуючись на текстах зі Святого Письма. При молитві ми почерпнемо з них пророчу актуалізацію для недільної проповіді. Зустріч завершується у вівторок опівдні спільним обідом.

Священик, який має досвід з братньої спільноти і молитов, згодом у власній парафії виховає учнів, які поділятимуть з ним того ж Духа і вноситимуть здорову програму відродження сімей та істинного християнства. Реформа повинна розпочатися від початків, від першого ж курсу семінарії. Головне – здобути навички внутрішньої молитви. Їй потрібно присвячувати щодня 2 години. З молитвою пов'язане і формування братньої спільноти.

Вирішувати кризу Церкви через екологію або скасування целібату – це нонсенс.

+ Ілля Патріарх Візантійського Вселенського Патріархату
+ Методій, ЧСВВр єпископи-секретарі
+ Тимотей, ЧСВВр
11.07.2019

Злоякісна пухлина німецької теології в Церкві

Які плоди приносить німецька теологія? Вона приносить плоди смерті.

Сучасні німецькі єпископи і теологи, окрім незначних винятків, є еретиками і апостатами. Голова Єпископської конференції кард. Маркс,